

[Skatteministeren]

Såfremt en transaktion anerkendes som reel og fortolkningen af skattelovgivningen kun kan føre til ét bestemt resultat, skal skattemyndighederne ifølge generalklausulen alligevel kunne foretage beskatning, som om skatteyderen havde handlet på anden måde, dvs. på et imaginært grundlag. En omgåelsesklausul retter sig derfor mod skattemæssige resultater, der er i overensstemmelse med skattelovgivningen. Vurderingen af, hvornår der ville være tale om omgåelse, afhænger af, om motivet har været at opnå en skattebesparelse, som ud fra en politisk synsvinkel må anses for at være uacceptabel. Der er som sagt netop ikke tale om indgreb mod en skattebesparelse, der er i strid med skattelovgivningen.

Det er en del af helt fundamentale restssikkerhedsgarantier, at indgreb mod borgerne skal have lovhjemmel, altså at de faktiske forhold og følgerne heraf skal være beskrevet i loven. En omgåelsesklausul opfylder ikke disse betingelser. Sammenligner man med strafferechtsplejen, vil en tilsvarende klausul betyde, at forhold, der ikke var beskrevet i straffeloven, alligevel kunne straffes, hvis anklagemyndigheden fandt behov for det.

Kernen i en omgåelsesklausul er et ønske om, at skattemyndighederne skal kunne gennemføre en beskatning uden lovhjemmel. Beskatning efter omgåelsesklausulen kan gennemføres, når skatteyderen har foretaget transaktioner, som skattemyndighederne anser for politisk uacceptable. Det siger sig selv, at anvendelsen af en sådan bestemmelse vil medføre risiko for vilkårlig, arbitrær, beskatning, der varierer fra myndighed til myndighed.

Det er Folketinget, der bør afgøre, hvad der er politisk acceptabelt, og af samme grund fastslås det i grundlovens § 43, at skatter kun kan pålægges, forandres eller ophæves ved lov. Det er Folketinget – og ikke andre end Folketinget – der har til opgave at fastlægge grundlaget for beskatning i Danmark, herunder foretage ændringer af skattelovgivningen for at modvirke uønsket skattetænkning. Det vil derfor være dybt betænkeligt at indføre en omgåelsesklausul, som SF foreslår, for det vil i realiteten indebære, at Folketinget overlader dele af sin lovgivningskompetence til skattemyndighederne.

En omgåelsesklausul vil også komme til at virke som en sovepude for Folketinget, fordi

incitamentet til at ramme rigtigt med skattelovgivningen bliver betydelig mindre. I og med at en omgåelsesklausul retter sig mod skattemæssige resultater, der er en følge af en korrekt fastlæggelse af de faktiske forhold og en korrekt fortolkning af gældende skattelove, vil beskatning efter en omgåelsesklausul få samme virkning som lovgivning med tilbagevirkende kraft, og så vidt jeg ved, går ikke engang SF ind for lovgivning med tilbagevirkende kraft – medmindre det drejer sig om noget positivt – heller ikke, når Folketinget foretager indgreb mod skattearrangementer.

På regeringens vegne må jeg derfor klart afvise beslutningsforslaget. Det bedste middel mod uønsket skattetænkning er en forenkling af skattelovgivningen, hvor de eksisterende strukturforskelle, herunder især marginalbeskatning, søges ophævet eller lempet. Da ingen vil acceptere skatteskærpelser i forenklingens navn, er der kun én vej at gå, nemlig at ledsage forenklingen af en markant nedsættelse af skattetrykket.

Pia Gjellerup (S):

Ministeren har tilsyneladende besluttet, at når man skal afvise et forslag, kan man lige så godt gøre det med meget store ord og meget kraftige bemærkninger. Jeg synes nemlig ikke, at ministeren havde hjertet så forfærdelig meget med i sin afvisning.

Berettigelsen af en omgåelsesklausul kan man jo diskutere længe, og som skatteministeren også bemærkede, har vi flere gange haft lejlighed til det her i Folketinget på foranledning af SF, ligesom der har været adskillige debatter i dagspressen. Forholdet er jo, at vi har et kompliceret og mangfoldigt samfund og som følge heraf et lige så kompliceret og mangfoldigt skattesystem – i hvert fald hvis vi taler om den gruppe mennesker, som har de rigtige økonomiske muligheder. For de mennesker, der ikke har så mange økonomiske muligheder, er skattesystemet ikke så kompliceret endda, men for dem, der har mange økonomiske muligheder, viser der sig til stadighed muligheder for at finde huller i vort komplicerede skattesystem.

Og disse huller udnyttes oftest på den måde, at man ikke sidder hjemme ved sit skrivebord og finder ud af, at nu vil man gøre et eller andet, for sådan noget kan man slet ikke hjemme